

Arrest

nr. 202 949 van 25 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 24 januari 2017 België is binnengekomen, diende op 31 januari 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 31 oktober 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 31 oktober 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 31/01/2017
Overdracht CGVS: 10/02/2017*

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 30 augustus 2017 van 14u10 tot 18u12, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Braem loco meester Loobuyck, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Darod (> Marehan). U bent geboren op 14 februari 1992 in Elguduud, waar u uw hele leven woonde. U huwt een eerste maal met S.A.A. op 28 september 2011, een man die al geruime tijd in Zuid-Afrika woont. U blijft in de ouderlijke woning wonen. In 2013 besluit u van uw echtgenoot te scheiden. In 2014 overlijdt uw vader en start u een theehuisje om in het onderhoud van uw familie te voorzien. Op 7 september 2016 huwt u in het geheim met M.A.N.

Op 1 december 2016 komt Al Shabaab naar uw ouderlijke woning, waar u en uw echtgenoot op dat moment aan het slapen zijn. Jullie worden beiden meegenomen naar de gevangenis en worden beiden ter dood veroordeeld aangezien jullie beiden al eerder gehuwd geweest zijn. U ziet uw echtgenoot niet meer na die dag. Na 10 dagen weet u te ontsnappen en vlucht u naar El Adde, waar u de nacht doorbrengt bij de dochter van uw tante. U vlucht naar Beled Hawo, waar u 5 dagen verblijft. U verlaat Beled Hawo op 23 januari 2017 en reist via Kenia en een onbekend land naar België, waar u op 31 januari 2017 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft uit Elguduud, district El Adde, provincie Gedo, afkomstig te zijn.

Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat het dorp Elguduud – ook gekend als Elgadud of Ceel Gaduud – door Keniaanse straaljagers aangevallen werd in het begin van het jaar 2016 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt niet dat u hier enige kennis over heeft.

Uit uw verklaringen blijkt echter dat u wel weet dat in 2016 het Keniaanse leger in El Adde aangevallen werd door Al Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 16-17), wat de aanleiding was tot de luchtaanvallen die door het Keniaanse leger uitgevoerd werden. Aangezien u weet dat het Keniaanse leger in El Adde aangevallen werd door Al Shabaab, gevraagd of het Keniaanse leger daarna iets gedaan heeft (gehoorverslag CGVS, p. 17), verklaart u dat ze mensen gebombardeerd hebben. Gevraagd wanneer ze dat gedaan hebben, verklaart u dat ze dat gedaan hebben 3 dagen nadat ze gevochten hebben en soldaten verloren hebben. Gevraagd waar ze dat gedaan hebben, verklaart u dat ze vooral gebombardeerd hebben waar mensen water konden drinken, dat ze ervoor gezorgd hebben dat de nomaden geen water konden drinken en dat heel veel nomaden daar klachten over hadden. Gevraagd in welke dorpen of in de buurt van welke dorpen ze dan gebombardeerd hebben, verklaart u dat het in El Adde zelf was en de plattelandsplaatsen dichtbij El Adde. Gevraagd naar het bombardement het dichtste bij Elguduud, begrijpt u de vraag aanvankelijk niet. De vraag herhaald, verklaart u dat dit in El Adde was. Later tijdens het gehoor gevraagd naar de laatste grote gebeurtenis in Elguduud waarbij u aanwezig was, verklaart u dat een man vermoord werd die voor Hormud werkte (gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd wanneer dat was, verklaart u dat het in 2016 was, maar weet u niet in welke maand. Gevraagd naar de gebeurtenis daarvoor, verklaart u dat een zekere mevrouw Deqo ontsnapt is van hun gevangenis. U verklaart verder dat zij ontsnapt is tijdens een conflict tussen hen (Al Shabaab) en de regering. Gevraagd wanneer dat conflict was, verklaart u dat dit was in de 7e maand van 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 31). Aangezien u voor het CGVS verklaart altijd in Elguduud gewoond te hebben en in december 2016 het dorp verlaten te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3), kan verwacht worden dat u weet dat uw dorp Elguduud door Keniaanse vliegtuigen aangevallen werd in januari 2016. Het is daarenboven opmerkelijk dat u, wanneer gevraagd wat u in Elguduud zag van het Keniaanse leger, dat u verklaart dat ze daar in El Adde aankwamen om tegen Al Shabaab te gaan vechten, waarna u verder gaat door te verklaren dat u enkel weet dat ze gewapend waren en tegen Al Shabaab vechten (gehoorverslag CGVS, p. 16). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat het Somalische en het Keniaanse leger in Elguduud strijd geleverd hebben tegen Al Shabaab (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw ontwijkende antwoord blijkt dat u niet weet dat er in Elguduud en omgeving gevochten werd tussen beide partijen. U op het einde van het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft dat u uit Elguduud afkomstig bent, o.m. omdat u niets wist over de luchtaanval op uw dorp, verklaart u dat u zich de aanval op El Adde wel herinnert, maar niet die op Elguduud (gehoorverslag CGVS, p. 33).

U kan eveneens het verschil tussen de stammen die behoren tot de 'guri' (oorspronkelijke inwoners) en de 'galti' (nieuwe bewoners) niet duiden. Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS hebben er in Gedo clanconflicten plaats tussen de verschillende substammen van de Marehan (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). De Marehan-clan is verdeeld tussen de oorspronkelijke bewoners van de regio Gedo ('guri') en inwijkelingen ('galti'). U verklaart dat u behoort tot de Marehan-clan (gehoorverslag CGVS, p. 5), u benoemt verschillende subclans van de Marehan (gehoorverslag CGVS, p. 8) - waaronder clans die deel uitmaken van 'guri' of 'galti', en een aantal die in uw dorp woonachtig zijn (gehoorverslag CGVS, p. 25) - en verklaart dat uw tweede echtgenoot behoort tot de Marehan-clan (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of de subclans van Marehan in groepen verdeeld worden, antwoordt u bevestigend (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd op welke manier dat gebeurt, verklaart u dat Reer Dini de vader is van Reer Ugaas Sharmake en dat deze zelf ook kinderen heeft. Gevraagd of de subclans verdeeld worden in meerdere groepen, verwijst u naar de clanlijn. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat er sinds de jaren 1990 met tussenpozen conflicten plaats hebben tussen de 'guri' en de 'galti'-clans doorheen de hele provincie Gedo (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd naar clanconflicten in de omgeving, verklaart u dat er geen waren in uw dorp (gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd naar clanconflicten buiten het dorp, verklaart u wel gehoord te hebben dat Marehan onderling conflicten gehad hebben in Garbahaarey, waarna u verklaart dat een andere keer een conflict was tussen de Garre en de Marehan. Gevraagd wanneer dat was, herinnert u zich het jaar niet meer. Gevraagd naar de aanleiding van deze conflicten, verklaart u dat u er niet aanwezig was, maar dat u weet dat Somaliërs altijd ruzie hebben gehad sinds de dag dat u geboren bent. Echter, indien u effectief uit Elguduud afkomstig was, had u geweten dat er de 'guri' en 'galti'-clans in conflict liggen sinds de jaren 1990. Op het einde van het gehoor u geconfronteerd met het gegeven dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft uit Elguduud afkomstig te zijn, o.m. omdat u het onderscheid tussen de verschillende subclans van Marehan niet kan duiden, verklaart u het wel uitgelegd te hebben over de Marehan (gehoorverslag CGVS, p. 33). Echter, aangezien u verklaart dat er meerdere subclans van Marehan in Elguduud woonachtig zijn, kan aangenomen worden dat u eveneens het onderscheid en de conflicten tussen beide groepen kan aangeven.

Het verwondert daarenboven dat u geen idee heeft wanneer uw clanoudste Cabdulahi Faratoon zijn functie van clanverantwoordelijke opnam (gehoorverslag CGVS, p. 24).

Het verwondert eveneens dat u wel weet dat de Madhibaan gediscrimineerd worden (gehoorverslag CGVS, p. 25), maar dat u geen idee heeft om welke reden dat gebeurt.

Het verwondert eveneens dat u niet eenduidig kan uitleggen welke wegen er in Elguduud zijn. U verklaart dat er een weg komt uit Garbahaarey die via Elguduud naar El Adde gaat (gehoorverslag CGVS, p. 31). Gevraagd of het één doorlopende weg is, antwoordt u bevestigend, waarna u verklaart dat er nog een andere weg uit El Adde komt tot aan uw dorp. U verklaart dat de eerste weg tussen Elguduud en El Adde door het Keniaanse leger geblokkeerd werd en dat de burgers een andere weg gemaakt hebben die uit El Adde naar uw dorp komt. Gevraagd waar de nieuwe weg in Elguduud komt, verklaart u dat de oude weg en de nieuwe weg in Bulo Hodan samenkomen een daar één weg vormen. Ter bevestiging gevraagd of de twee wegen naar El Adde en de weg naar Garbahaarey de enige wegen zijn, verklaart u dat er nog een weg uit Baardheere komt die naar El Adde gaat (gehoorverslag CGVS, p. 32). Opgemerkt dat u verklaart had dat alleen de weg van Garbahaarey naar El Adde gaat, verklaart u dat er nog een andere weg komt uit Baardheere die naar El Adde gaat. Gevraagd uit te leggen hoe de wegen lopen, verklaart u dat er drie wegen uw dorp binnenkomen, de ene weg uit El Adde, die naar Garbahaarey gaat en door de Kenianen geblokkeerd werd, de andere weg die uit Baardheere komt en ook naar El Adde gaat, plus de weg die de mensen gemaakt hebben die uit El Adde komt en Elguduud binnenkomt. Ter bevestiging gevraagd of er drie wegen zijn die naar El Adde gaan, antwoordt u bevestigend. Nogmaals ter bevestiging gevraagd of er drie afzonderlijke wegen vanuit Elguduud naar El Adde gaan, antwoordt u ontkennend, waarna u verklaart dat er twee wegen naar El Adde gaan en een weg El Adde binnenkomt. Gevraagd waar die wegen samenkomen, verklaart u dat de ene weg nieuw is en vanaf El Adde naar Elguduud gaat, dat de andere weg gesloten is (en komt) van Garbahaarey, waarna u verder verklaart dat de andere weg uit Baardheere komt, Elguduud binnenkomt en doorgaat naar El Adde. Door de interviewer opgemerkt dat er dan drie wegen vanuit Elguduud vertrekken naar El Adde, verklaart u niet daar te zijn en vraagt u zich af hoe u het kan uitleggen. De interviewer tracht via een tekening duidelijkheid te verkrijgen over de drie wegen die via Elguduud naar El Adde gaan, waarbij u verklaart dat de nieuwe en de oude weg bij Bulo Hodan samenkomen. Gevraagd waar de weg uit Baardheere ligt, verklaart u, niet luisterend naar de gestelde vraag, dat de weg van Garbahaarey door de Kenianen gesloten is en de burgers de nieuwe weg gebruiken. U kan de wegen die door uw dorp komen onvoldoende situeren en kan niet situeren waar de weg uit Baardheere in uw dorp passeert of samenkomt met een andere weg.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af over uw bezigheden. U verklaart aanvankelijk dat u uw buurvrouw X. in het huishouden helpt (gehoorverslag CGVS, p. 7-8), waarbij u verklaart dat u o.m. voor haar kookte en haar kleren waste. Later tijdens het gehoor verklaart u de kleren van uw moeder en de kinderen te wassen als u tijd heeft (gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of u alleen de kleren van uw moeder en de kinderen waste, antwoordt u bevestigend. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw dagelijkse bezigheden.

Bij aanvang van het gehoor gevraagd wanneer u Somalië verlaten heeft, verklaart u dat u Somalië verlaten heeft op 23 januari 2017 (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd waar u was tussen 10 december 2016 – de dag dat u Elguduud verlaten heeft (gehoorverslag CGVS, p. 3) – en 23 januari 2017, verklaart u een keer in Kenia en de andere keer in Beled Hawo geweest te zijn. Gevraagd wanneer u in Beled Hawo was, verklaart u dat dit was van 11 december tot 15 december. U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u Somalië verlaten heeft.

Het is eveneens opvallend dat u voor de DVZ verklaart heeft dat u analfabeet bent (verklaring DVZ, p. 4), terwijl u tijdens het gehoor voor het CGVS de nota's van de tolk nakijkt om te zien of uw clanlijn correct is (gehoorverslag CGVS, p. 24).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district El Adde gelegen in de regio Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielerlaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gedo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij

een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 33). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op

een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt geen documenten neer in kader van uw asielaanvraag, die uw verklaringen over uw identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoekster toe als volgt:

“II.1.4. Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit El Geduud en baseert haar motivering op de vermeende gebrekkige kennis van verzoekende partij over een luchtaanval van 2016, stelt dat zij het verschil tussen de stammen 'guri' en 'gati' niet zou kennen en verwijt haar een gebrek aan kennis over de wegen in El Geduud.

Wanneer het gehoor van verzoekende partij er echter op wordt nagelezen, blijkt al snel hoe onredelijk verwerende partij te werk is gegaan.

Wat de aanval door de Keniaanse straaljagers betreft, stelt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij stelde over deze gebeurtenissen en andere gevechten in haar dorp en in de omgeving het volgende tijdens het gehoor: p. 15, 16 en 17 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15-17]

Verzoekende partij vertelde aldus over de komst van Al Shabab in 2008. Zij vertelde over de gevechten die plaatsvonden dicht bij haar dorp EL Geduud, ze vertelde hoe Al Shabab de regering verdreven had in 2015. Zij gaf een zeer specifiek gevecht aan op 2 juli 2015 dat in haar dorp plaatsvond. Nergens wordt deze informatie betwist door verwerende partij.

Zij vertelde verder over de strijd die niet alleen de regering maar ook de Jubaland regering en de Keniaanse troepen voeren tegen AL Shabab.

Over het Keniaanse leger en hun gevecht tegen Al Shabab heeft verzoekende partij bijzonder uitgebreid verteld, zoals blijkt uit het boven aangehaald citaat uit het gehoor. Zij vertelde waar zij hun basis hebben in EL Adde en zij vertelde spontaan over de aanval van Al Shabab op de Keniaanse troepen in 2016. Zij vertelde -eveneens spontaan - over de reactie van de Keniaanse troepen op deze aanval, namelijk dat zij luchtaanvallen lanceerden tegen Al Shabab en dat Al Shabab één van de vliegtuigen neerhaalde. Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij durft te beweren dat verzoekende partij hier "niet de enige kennis" over zou hebben! Verwerende partij stelt dat deze aanval in EL Geduud zou hebben plaatsgevonden.

Verwerende partij baseert zich op 1 artikel (!) dat in het administratief dossier kon worden teruggevonden om te beweren dat de luchtaanvallen die de Keniaanse troepen lanceerden in 2016 niet in EL Adde maar in EL Geduud plaatsvonden. Hierdoor trekt zij de volledige kennis en herkomst van verzoekende partij in twijfel.

Verzoekende partij is formeel: deze luchtaanval vond niet in haar eigen dorp plaats maar wel in EL Adde. Eerstens moet worden opgemerkt dat men op basis van 1 artikel - overigens een niet geverifieerd internetartikel - niet kan besluiten dat de aanval in EL Geduud plaatsvond en niet in EL Adde zoals verzoekende partij aangaf.

Verzoekende partij brengt 2 verschillende artikelen bij waarin zeer duidelijk staat dat de luchtaanvallen die door de Keniaanse troepen gelanceerd werden in EL ADDE plaatsvonden. (stukken 4 en 5)

Verwerende partij heeft zich blindgestaard op het ene artikel dat zij gevonden heeft, verifieerd haar bronnen zelfs niet en trekt de verklaringen van verzoekende partij - en meerdere andere asielzoekers die exact hetzelfde verklaren als verzoekende partij - in twijfel. Dit is bijzonder onzorgvuldig en toont en gebrek aan degelijk onderzoek aan.

Verwerende partij lijkt alles in het werk te stellen om te kunnen besluiten dat verzoekende partij niet uit El Geduud aanwezig zou zijn - quod certe non. Zij verdraait de woorden van verzoekende partij en stelt in haar beslissing zaken die simpelweg niet kloppen:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij gaf weldegelijk bijzonder gedetailleerd aan wat er voorgevallen was. Verwerende partij neemt 1 artikel bij de hand, neemt het voor waar aan en verwacht dat verzoekende partij alles letterlijk kan navertellen. Dit is niet ernstig.

Verzoekende partij gaf eveneens andere - zeer specifieke - voorbeelden van incidenten in haar regio: p. 30 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 30-31]

Ook deze gebeurtenissen worden niet betwist door verwerende partij. Verwerende partij focust zich op onbenulligheden om de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken.

II.1.5. Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij het verschil niet te kennen tussen 'guri' en 'gati':

[citaat bestreden beslissing]

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken. en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu heeft verzoekende partij niet alleen haar eigen clan weergegeven, maar ook wie de clanoudste was, wie de ugas was, welke clanconflicten er waren,... p. 24-26 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24]

(...)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24]

(...)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 25]

(...)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 25]

Dat verzoekende partij de onderverdeling tussen 'guri' en 'galti' niet zou kennen, doet geen afbreuk aan haar overvloedige kennis over haar clan, de clanconflicten,...

Ook in het administratief dossier kon verzoekende partij geen enkele bron terugvinden waarin verwezen wordt naar "Guri" en "Galti". Er wordt naar clanconflicten verwezen, doch nergens wordt aldaar het onderscheid tussen "Guri" en "Galti" gemaakt.

Het is de verzoekende partij aldus een raadsel op welke bron de verwerende partij zich baseert voor haar beweringen en nog meer voor de pertinentie van het onderscheid tussen "Guri" en "Galti" bij het benoemen van clanconflicten. In het administratief dossier is hier immers niets over terug te vinden.

Verwerende partij legt gewoonweg de volledige kennis van verzoekende partij naast zich neer en focust zich alweer op details en verwacht een encyclopedische kennis van verzoekende partij. Dit is niet ernstig!

II.1.6. Verwerende partij verwijt verzoekende partij eveneens de wegen in haar regio niet goed te kunnen weergeven. Verzoekende partij - die haar dorp amper verlaten heeft, geen scholing heeft gelopen, kan niet verwacht worden als een computerprogramma alle wegen weer te geven. Dit kan zelfs niet verwacht worden van iemand die in België opgegroeid is, een degelijke opleiding heeft genoten en toegang heeft tot het internet, GPS toestellen,... om dit alles te kennen. Verwerende partij vergeet kennelijk wie zij aan het interviewen is en verliest haar profiel - en elke vorm van redelijkheid - volledig uit het oog.

II.1.7. Tenslotte verwijt verwerende partij verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij zoekt werkelijk spijkers op laag water. Op De DVZ werd aan verzoekende partij gevraagd of zij ooit naar school was geweest. Zij heeft nooit scholing genoten. Verwerende partij heeft hiervan gemaakt dat zij analfabeet is. Dit klopt echter niet!

Hoewel zij nooit scholing heeft genoten, heeft haar vader haar thuis wel leren lezen en schrijven. Zij heeft dat ook herhaaldelijk aangegeven tijdens het gehoor: p. 4 en 5 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 4-5]

p. 24 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24]

Er is dan ook helemaal geen sprake van enige tegenstrijdigheid!

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij deze van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.8. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.9. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.10. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.11. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.12. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken aan het verzoekschrift:

- een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3);
- artikel “*Kenyan planes bombard El-Adde town following Al-Shabaab attack on AU base, residents*” van 15 januari 2016 (stuk 4);
- artikel “*Somalia: KDF launches air strikes against Al Shabaab in response to El-Adde attack*” van Shabelle Media Network van 15 januari 2016 (stuk 5).

2.1.3. Ter zitting legt verzoekster met een aanvullende nota een psychologisch attest neer van 4 april 2018.

2.2. De Raad onderzoekt verzoeksters verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster, wat de vluchtelingenstatus betreft, de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen omtrent haar leefomgeving en volhardt dat zij wel een toereikende sociopolitieke kennis en clankennis bezit over haar regio van herkomst.

Dat verzoekster niet op de hoogte zou zijn van het feit dat haar dorp Elguduud in januari 2016 gebombardeerd werd door Keniaanse straaljagers, ondergraaft haar verklaringen over haar herkomst. Verzoekster herhaalt haar verklaringen dat deze luchtaanvallen plaatsvonden in El Adde en niet in haar dorp, waarbij zij de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 2) ontkent en in twijfel trekt. Verzoekster slaagt er echter niet in om aan te tonen dat de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt niet correct of onbetrouwbaar zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. De loutere vaststelling dat er in dezelfde periode luchtaanvallen plaatsvonden in El Adde, zoals blijkt uit de door verzoekster neergelegde persartikels (verzoekschrift, stukken 4 en 5), volstaat niet om de landeninformatie met betrekking tot luchtaanvallen in Elguduud tegen te spreken of te weerleggen. Dat verzoekster uitgebreide en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over de luchtaanvallen in El Adde en andere incidenten in haar dorp kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen.

Bovendien treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekster niet op de hoogte is van een gevecht dat in 2013 plaatsvond in haar dorp tussen Al Shabaab enerzijds en het Somalische leger en Keniaanse troepen anderzijds (Landeninformatie, stuk 12, nr. 3), hetgeen verder afbreuk doet aan haar verklaringen over haar regio van herkomst.

Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat haar clankennis voldoende is, gezien zij zich in wezen beperkt tot het louter herhalen van haar verklaringen en het vragen om enig relativiseringsvermogen bij de beoordeling hiervan. Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat haar kennis niet overeenstemt met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 1).

Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische verzoeker om internationale bescherming een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clan en de clans, clanallianties en clanconflicten van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Professor Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clanlabels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster ‘guri’ en ‘galti’ niet kan aanduiden als onderverdelingen van haar eigen clan Marehan, noch op de hoogte is van clanconflicten tussen beide groepen in haar dorp en regio van herkomst in overeenstemming met de landeninformatie die zich, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, in het administratief dossier bevindt (Landeninformatie, stuk 12, nr. 1). Het is evenmin aannemelijk dat verzoekster niet weet wanneer haar clanoudste zijn functie als clanverantwoordelijke heeft opgenomen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24), noch op de hoogte is van de redenen waarom de Madhibaan gediscrimineerd worden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 25). De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters onbekendheid vastgesteld met de eigen clan, de clans in haar regio van herkomst en de clanconflicten die er zich afspelen, dit terwijl de clanafkomst een zeer belangrijke rol speelt in vrijwel alle aspecten van het maatschappelijk leven en bovendien levensnoodzakelijk is tijdens gevechten of conflicten. Haar gebrek aan clankennis tast de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent haar vermeende regio van herkomst dan ook op fundamentele wijze aan. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens relaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters relaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat ieder verzoek om internationale bescherming op individuele merites beoordeeld wordt.

In de bestreden beslissing werd bovendien terecht geoordeeld dat het niet aannemelijk is dat verzoekster de wegen die doorheen haar dorp lopen niet kan toelichten tijdens het CGVS-interview: *“Het verwondert eveneens dat u niet eenduidig kan uitleggen welke wegen er in Elguduud zijn. U verklaart dat er een weg komt uit Garbahaarey die via Elguduud naar El Adde gaat (gehoorverslag CGVS, p. 31). Gevraagd of het één doorlopende weg is, antwoordt u bevestigend, waarna u verklaart dat er nog een andere weg uit El Adde komt tot aan uw dorp. U verklaart dat de eerste weg tussen Elguduud en El Adde door het Keniaanse leger geblokkeerd werd en dat de burgers een andere weg gemaakt hebben die uit El Adde naar uw dorp komt. Gevraagd waar de nieuwe weg in Elguduud komt, verklaart u dat de oude weg en de nieuwe weg in Bulo Hodan samenkomen een daar één weg vormen. Ter bevestiging gevraagd of de twee wegen naar El Adde en de weg naar Garbahaarey de enige wegen zijn, verklaart u dat er nog een weg uit Baardheere komt die naar El Adde gaat (gehoorverslag CGVS, p. 32). Opgemerkt dat u verklaart had dat alleen de weg van Garbahaarey naar El Adde gaat, verklaart u dat er nog een andere weg komt uit Baardheere die naar El Adde gaat. Gevraagd uit te leggen hoe de wegen lopen, verklaart u dat er drie wegen uw dorp binnenkomen, de ene weg uit El Adde, die naar Garbahaarey gaat en door de Kenianen geblokkeerd werd, de andere weg die uit Baardheere komt en ook naar El Adde gaat, plus de weg die de mensen gemaakt hebben die uit El Adde komt en Elguduud binnenkomt. Ter bevestiging gevraagd of er drie wegen zijn die naar El Adde gaan, antwoordt u bevestigend. Nogmaals ter bevestiging gevraagd of er drie afzonderlijke wegen vanuit Elguduud naar El Adde gaan, antwoordt u ontkennend, waarna u verklaart dat er twee wegen naar El Adde gaan en een weg El Adde binnenkomt. Gevraagd waar die wegen samenkomen, verklaart u dat de ene weg nieuw is en vanaf El Adde naar Elguduud gaat, dat de andere weg gesloten is (en komt) van Garbahaarey, waarna u verder verklaart dat de andere weg uit Baardheere komt, Elguduud binnenkomt en doorgaat naar El Adde. Door de interviewer opgemerkt dat er dan drie wegen vanuit Elguduud vertrekken naar El Adde, verklaart u niet daar te zijn en vraagt u zich af hoe u het kan uitleggen. De interviewer tracht via een tekening duidelijkheid te verkrijgen over de drie wegen die via Elguduud naar El Adde gaan, waarbij u verklaart dat de nieuwe en de oude weg bij Bulo Hodan samenkomen. Gevraagd waar de weg uit Baardheere ligt, verklaart u, niet luisterend naar de gestelde vraag, dat de weg van Garbahaarey door de Kenianen gesloten is en de burgers de nieuwe weg gebruiken. U kan de wegen die door uw dorp komen onvoldoende situeren en kan niet situeren waar de weg uit Baardheere in uw dorp passeert of samenkomt met een andere weg.”*

Van verzoekster, die verklaarde haar hele leven in Elguduud te hebben gewoond, kan immers verwacht worden dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar dorp en beweerde regio van herkomst. Dat zij haar dorp amper verlaten heeft en nooit scholing heeft genoten, vormt geen afdoende verschooning voor het ontbreken van een voldoende kennis van haar directe leefomgeving en het afleggen van inconsistente verklaringen hieromtrent.

In de bestreden beslissing werd bovendien terecht geoordeeld dat de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen wordt aangetast door diverse tegenstrijdigheden in haar verklaringen. Waar verzoekster aanvoert dat zij bij aanvang van de procedure nooit verklaard heeft analfabeet te zijn, merkt de Raad op dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische misverstanden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op te werpen. De Raad merkt op dat verzoekster, toen haar naar haar scholing gevraagd werd, antwoordde dat zij “analfabeet” was (DVZ-verklaring, stuk 13, nr. 4). De Raad merkt op dat verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar werden voorgelezen in het Somalisch en dat zij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan. De commissaris-generaal oordeelde dan ook terecht dat verzoeksters verklaring analfabeet te zijn klemt met de vaststelling dat zij tijdens het CGVS-interview de notities van de tolk nakeek (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24). Dat verzoekster nadien verklaarde dat haar vader haar leerde lezen en schrijven klemt andermaal met haar verklaringen bij aanvang van de procedure.

Verzoekster betwist bovendien de vastgestelde tegenstrijdigheden over (i) haar dagelijkse bezigheden in haar dorp en (ii) de datum van haar vertrek uit Somalië niet:

“U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af over uw bezigheden. U verklaart aanvankelijk dat u uw buurvrouw X. in het huishouden helpt (gehoorverslag CGVS, p. 7-8), waarbij u verklaart dat u o.m. voor haar kookte en haar kleren waste. Later tijdens het gehoor verklaart u de kleren van uw moeder en de kinderen te wassen als u tijd heeft (gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of u alleen de kleren van uw moeder en de kinderen waste, antwoordt u bevestigend. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw dagelijkse bezigheden.

Bij aanvang van het gehoor gevraagd wanneer u Somalië verlaten heeft, verklaart u dat u Somalië verlaten heeft op 23 januari 2017 (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd waar u was tussen 10 december 2016 – de dag dat u Elguduud verlaten heeft (gehoorverslag CGVS, p. 3) – en 23 januari 2017, verklaart u een keer in Kenia en de andere keer in Beled Hawo geweest te zijn. Gevraagd wanneer u in Beled Hawo was, verklaart u dat dit was van 11 december tot 15 december. U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u Somalië verlaten heeft.”

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Elguduud, in het district El Adde in de provincie Gedo. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Het door verzoekster neergelegde psychologisch attest kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uit het neergelegde attest blijkt dat verzoekster lijdt aan PTSD, hetgeen tot uiting komt in symptomen van ont koppeling, slaapproblemen, prikkelbaarheid en opvliegendheid, nachtmerries, gevoelens van ontredde ring en schuldgevoelens. Het attest verwijst naar de vervolgingsfeiten zoals weergegeven door verzoekster doorheen haar procedure, doch de Raad merkt op dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekster haar psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Bovendien verduidelijkt dit psychologisch attest niet op welke manier verzoeksters mentale toestand haar vermogen om coherente verklaringen af te leggen heeft aangetast zodat zij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent asielrelaas naar voor te brengen. Verzoekster maakte geen melding van enige gezondheidsproblemen tijdens het CGVS-interview. Het psychologisch attest wijst erop dat verzoekster ongeschoold is, hetgeen een verklaring kan vormen waarom verzoekster de vragen niet begrijpt of niet op alle vragen kan antwoorden, doch de Raad merkt op dat hieruit niet blijkt dat haar vermogen om coherente en consistente verklaringen af te leggen zou zijn aangetast. Verzoekster werd bovendien extensief ondervraagd met vragen die aansloten bij haar dagelijkse leefwereld en profiel.

Bovendien werd haar bij aanvang van het CGVS-interview omstandig toegelicht en uitgelegd dat zij het diende te melden indien zij iets niet begreep. Uit verzoeksters verklaringen kan echter niet blijken dat dit het geval was. Verzoekster maakte op het einde evenmin melding van enige opmerkingen met betrekking tot het verloop van het CGVS-interview en de uitwisseling tussen de “*protection officer*”, de tolk en haarzelf. Verzoekster toont door het louter neerleggen van dit psychologisch attest dan ook allerminst aan dat zij tijdens de gehoren moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden. Het door verzoekster neergelegde medisch attest kan de geloofwaardigheid van haar verklaringen aldus niet herstellen.

Het psychologisch attest vermeldt tevens dat verzoekster werd besneden, maar dat zij dit niet durfde vermelden tijdens het CGVS-interview omwille van de mannelijke “*protection officer*” en tolk. Indien zij enige vrees koesterde omwille van haar besnijdenis, mocht van haar weldegelijk worden verwacht dit te vermelden. Van verzoekster mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over haar nood aan internationale bescherming. Aan het feit dat verzoekster zich wendt tot de autoriteiten in België teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij de bescherming vraagt. Verder geschiedt de behandeling en het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen. Dat het interview plaatsvond in het bijzijn van een mannelijke “*protection officer*” en tolk kan hierbij geen verschoning bieden. Dienaangaande merkt de Raad op dat verzoekster bij aanvang van de procedure werd gevraagd of zij bij voorkeur in het bijzijn van een vrouwelijke of mannelijke medewerker en tolk wenste te worden gehoord, waarbij zij aangaf “*geen voorkeur*” te hebben. Het psychologisch attest vermeldt verder dat verzoekster gezondheidsproblemen zou hebben omwille van haar besnijdenis, dat zij bang is om seksuele relaties te hebben met mannen, en dat zij bang is om te bevallen, doch hieruit kan geen vrees voor vervolging blijken in hoofde van verzoekster. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen om te worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde motieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Elguduud, in het district El Adde, in de provincie Gedo in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 25).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende april tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP